

να φαιδρύνη τὴν κατήφειαν τῶν συμπατριωτῶν σου· Σὲ βιβαιῶ δικαὶος ὅτι πάρα τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς δὲν θέλεις ἀκούσειν οὐδὲ γρῦ. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν (τὸ δόποιον ποτὲ δὲν πιστεύω) δεχθῆς μὲν ὑπερπύρλειον καρπερίκιν τὴν φιλικήν μου ταῦτην ἐπιστολὴν, καὶ κατ' αὐτῆς τηρήσῃς (ἐπειδὴ ἀγαπᾶς τῶν ἀρχαίων τὰ συστήματα) Πυθαγόρειον σιωπήν, σοὶ δὲ πόστογομαῖ, καὶ σοὶ δίδω λόγον τιμῆς, νὰ καύσω ἐν παρατάξει καὶ πανηγυρικῶς πως εἰς τὸ μέσον τοῦ Βοτανικοῦ κήπου τρεῖς καρπερίκους ζῶντας καὶ δύω οιλούρους ἔμεγέθεις, νὰ δρκισθῶ ἐπὶ τοῦ Πλινίου διτὶ πιστεύεις τὴν ὑπαρξίν τῆς Χιμαίρας, τοῦ Βεσιλίσκου, καὶ τοῦ δρνέου 'Ρόκ, καὶ νὰ ἀπαγγείλω δακρύων ὑπὸ καταύξεως, γυμνόπους καὶ ἀσκεπής, τεσταρακοντάκις τὴν κατὰ τῆς ἐρυσίβης εὐχή τοῦ ἄριου Γρίφωνος, οὐδὲν δὲ πάρις διαφυλάττοι σε ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ πάσης μαλακίας πρὸς δόξαν τῆς Τριπόλεως εἰς αἰώνα αἰώνος Ἀμήν!

'Ερδρωσο!

Ο παλαιός σου γνώριμος, καὶ φίλος,

Θ. Γ. Ὁρφανίδης.

Ο ΑΡΧΑΡΙΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ.

(**Arthropor. Lor.*)

'Αφ' οὐ ἔξετάσαμεν, φίλε ἀναγνῶσσα, τὰ στοιχειώδη δργανῶν τοῦ φυτοῦ, ἀφ' οὐ εἰδάμεν πῶς συνέχονται μεταξὺ τῶν, καὶ ποίας ὅλας ἐντὸς αὐτῶν πειρίχουσιν, ἀς ἰδωμεν τώρα δοποί εἶναι τὰ σύνθετα ὅργανα.

Εἴπομεν δὲ διτὶ σύνθετα ὅργανα εἶναι ἡ ῥίζα ὁ καυλός, τὰ φύλλα, τὰ μετάφυλλα, ὁ κάλυξ, τὰ πέταλα οἱ στήμονες, ὁ ὑπερος, ὁ καρπός, τὰ σπέρματα· καὶ διτὶ ἐκ τούτων, ἡ μὲν ῥίζα, ὁ καυλός, τὰ φύλλα καὶ τὰ μετάφυλλα, καλοῦνται ὅργανα θρέψεως διότι δὲ αὐτῶν τὸ φυτὸν τρέφεται, δὲ αὐτῶν αὔξανει, καὶ δὲ αὐτῶν προετοιμάζει τὴν καρποφορίαν του· ὁ δὲ κάλυξ, ἡ στεφάνη, οἱ στήμονες, ὁ ὑπερος, καὶ τὰ σπέρματα καλοῦνται ὅργανα παραγωγῆς ἢ παλλιγγενεσίας, διότι, συνεργείᾳ αὐτῶν τὸ φυτὸν πολλαπλασιάζεται, καὶ δικυδοχικῶς ἀναγεννώμενον διαιωνίζει τὸ εἶδος του ἐπὶ τῆς Γῆς.

Πρίν δικαὶος ἔπιχειρίσωμεν τὴν ἴστορίαν ἔνδες ἔκάστου αὐτῶν ἀνάγκη νὰ λαλήσωμεν περὶ τίνος ἄλλου γενικωτέρου δργάνου καλύπτοντος τὴν ἐπιφάνειαν ὅλων τῶν συνθέτων δργάνων. Τὸ γενικὸν τοῦτο ὅργανον εἶναι ἡ ἐπιδερμίς. Καθὼς δὲ τὰ ζῶα οὕτω καὶ τὰ φυτὰ ἔχουσιν ἐπιδερμίδα.

'Η ἐπιδερμίς τῶν φυτῶν ἀποσπάται τῶν ὑπὸ αὐτῆς ἴστων πολλάκις μετ' εὐκολίας· καὶ διὰ μὲν τοῦ γυμνοῦ δρθαλμοῦ θεωρουμένη φαίνεται ως μεμβράνη ἔχρους καὶ διαφανής, διὰ δὲ τοῦ μικροσκοπίου ἔξεταζομένη φαίνεται διτὶ σύγχειται ἀπὸ ἐν μόνον στρῶμα κυττάρων ἐπιπέδων, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ τραπεζοειδῶν, μὲ παρειάς ἄλλοτε κανονικῆς καὶ εὐθυγράμμους, ως εἰς τὴν 'Ιριδά (*Iris Germanica*) ἄλλοτε δὲ ἐλίκο-

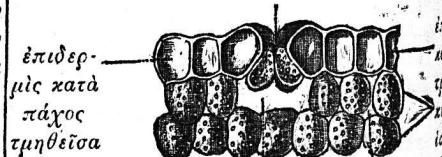
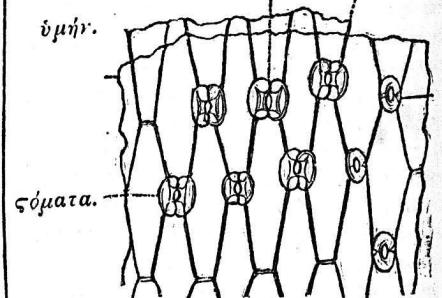
ειδεῖς, ως εἰς τινα φυτὰ τῆς οἰκογενείας τῶν (*Arisarum vulgare*) καὶ τὸ ἐρυθρόδανον (*Rubus storum* τὸ κοινῶς ῥίζαρι).

Τὰ κύτταρα ταῦτα εἶναι, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον γαλῆτερα τῶν κυττάρων τοῦ ὑπὸ αὐτῆν ἴστου ἐνίστε σκαῦρα, δὲν πειρίχουσι ποτὲ οὔτε ἀμυλοσφαιρίδια χλωράσματος, οὔτε ὑγρά. Εἰς πολὺν σπανίας πειριστάσεις πειρίχουσιν χρωμάτην τινα ὅλην ἀνάλογον τῆς ἀπαντωμένης εἰς ταλακῶν ἀνθῶν. Οὕτω λ. χ. τὰ κύτταρα τῆς δερμίδος εἰς τὴν *Dracæna terminalis* πειρίχουσιν τὸ φύρωπόν τοῦ ἐρυθρωπόν, διὸ καὶ τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ εἶναι ἐρυθρά.

'Ἐπι τῆς ἐπιδερμίδος τῆς καλυπτούσης τὴν ἐπιφάνειαν τῶν φύλλων διακρίνομεν διὰ τοῦ μηδέποτού πόρους τινας, ἡ δόπας, αἵτινες σύγχεινται μικρῶν κυττάρων μηνοειδῶν· οἱ πόροι οὖτοι καλοῦνται στόματα (stomata). Δι' αὐτῶν τῶν στομάτων χεταὶ ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ ἐντὸς τοῦ δργανοῦ μηδέποτε φύλλων, καὶ δὶ αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποσύνθεσιν των γονιών τὰ περιττὰ διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀερίων καὶ ἀτμῶν σύμματα ταῦτα εἶναι λοιπὸν αἱ πύλαι διὰ δύο εἰδῶν αἱ ἀναγκαῖαι ὅλαι, καὶ ἔξέρχονται αἱ περιτταὶ μέσον δὲ οὐ τελεῖται ἡ ἀναπνοή καὶ διαπνοή τῶν· συστέλλονται δὲ διὰ ὑγρασίας, τῆς ψυχής καὶ τοῦ σκότους, διαστέλλονται δὲ καὶ χάινουσιν ἔηρασίας τῆς θερμότητος καὶ τοῦ φωτός.

'Η τάξις καθ' ἥν τὰ στόματα διάκεινται εἰπιδερμίδος εἶναι διάφορος εἰς τὸ διάφορα τῷ εἰδῇ. Οὕτω λ. χ. εἰς μὲν τὴν 'Ιριδά διάκεινται νωμένα καὶ κατ' ίσας σχέδιον ἀποτίθεις, οἱ

στόματα.

'Ἐπιδερμίς τῆς 'Ιριδοῦ (*Iris Germanica*) δὲ φυτὰ μηδέποτε μεμβράνη μὲν, ἀλλ' ἀτάκτως διεσπασμένη ἄλλοτε πάλιν εὑρίσκονται ἀνὰ δύω ἡ τρία, καὶ καθ' ὅμαδας πολυπληθῶς συστορευμένα.